ଏନ୍. ଟି. ପଟେଲ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ

1961
ମାର୍ଚ୍ଚ 13

ବନାମ

ଆୟ-କର ଆୟୁକ୍ତ, ମାଡ୍ରାସ

(ଜେ. ଏଲ. କପୁର, ଏମ. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା ଏବଂ ଜେ. ସି. ଶାହ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

ଆୟକର ଭାଗୀଦାରିତା - ପଞ୍ଜୀକରଣ - ଲାଭ ଏବଂ କ୍ଷତିରେ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ - ପଞ୍ଜୀକରଣ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ, ଯଦି ଉପଯୁକ୍ତ - ଭାରତୀୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1922 (1922 ର II), ଧାରା 26A

1949 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 31 ତାରିଖରେ ଚାରି ଜଣଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ଭାଗିଦାରୀ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା 1954 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 31 ତାରିଖରେ ଶେଷ ହେବାର ଥିଲା । 1951 ମସିହା ଜୁଲାଇ 27ରେ, ପଞ୍ଚମ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କୁ ଭାଗିଦାରୀରେ ନିଆଯାଇଥିଲା । 1954 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 29ରେ, ଷଷ୍ଠ ଅଂଶୀଦାର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଏକ ନୂତନ ଭାଗିଦାରୀ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଯିଏ 40, 000 ଟଙ୍କା ତାଙ୍କର ଅଂଶ ଭାବରେ ପୁଞ୍ଜିକୁ ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ । ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲରେ ଲାଭ ଏବଂ କ୍ଷତି କିପରି ବଣ୍ଟନ କରାଯିବ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ହିସାବରକ୍ଷଣ ବର୍ଷ 1954-55 ଶେଷ ହେବା ପରେ, 1955 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 17ରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ଦଲିଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲରେ ଏକ ଖଣ୍ଡ ଯୋଡାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ପୁଞ୍ଜି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗଦାନ ଅନୁପାତରେ ଲାଭ ଏବଂ କ୍ଷତିରେ ଅଂଶୀଦାର ହେବେ । ଆକଳନ ବର୍ଷ 1954-55 ର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ପୁରୁଣା ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ 26A ଅଧୀନରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । ନୂତନ ସଂସ୍ଥାଟି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ 1955-56 ପାଇଁ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ନ ଥିବାରୁ ପଞ୍ଜୀକରଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା ଯେ, ସେହି ପଞ୍ଜୀକରଣକୁ ଯଥାର୍ଥରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 26A ଅନୁସାରେ, ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଷରେ ପଞ୍ଜୀକରଣ କରିବା ପାଇଁ ଭାଗିଦାରୀର ଏକ ଉପକରଣ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଉଁଥିରେ ଲାଭ ଏବଂ କ୍ଷତିରେ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଅଂଶ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବ । ଯଦିଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ 1955-56 ରେ ଭାଗିଦାରୀର ଏକ

ଉପକରଣ ଥିଲା, ଏହା ଅଂଶଗୁଡିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିନଥିଲା । ପଞ୍ଜୀକରଣର ଅଧିକାର କେବଳ ଧାରା 26A ଅନୁଯାୟୀ ଦାବି କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଆକଳନକାରୀ ସେହି ଧାରାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅଧୀନରେ ନିଜକୁ ଦୃଢ ଭାବରେ ଆଣିବେ ।

ରାବୁଲା ସୁବ୍ବା ରାଓ ବନାମ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ ମାଡ୍ରାସ, [1956] ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 577 *ଏବଂ ଆର୍. ସି. ମିଟର ଆଣ୍ଡ ସନ୍ସ ବନାମ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ* [1959] 36 ଆଇ. ଟି. ଆର୍. 194, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 424/ 1960 ।

ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 62/1957ର ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟର 1958 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 25ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ଭି. ବିଶ୍ୱନାଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀ, ଜେ. ବି. ଦାଦାଚାଞ୍ଜି, ରାମେଶ୍ୱର ନାଥ ଏବଂ ପି. ଏଲ୍. ଭୋହରା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏଚ୍. ଏନ୍. ସନ୍ୟାଲ୍, ଭାରତର ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର୍-ଜେନେରାଲ୍, କେ. ଏନ୍. ରାଜାଗୋପାଲା ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଡି. ଗୁପ୍ତା ।

1961 ମାର୍ଚ୍ଚ 13 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା -ଏହା ହେଉଛି ମାଡ୍ରାସର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଆବେଦନ । କରଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ଉତ୍ତରଦାତା ।

1949 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 31ରେ ଏକ ସହଭାଗୀତା ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ଚାରି ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ ସହଭାଗୀତା ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । 1951 ମସିହା ଜୁଲାଇ 27ରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କୁ ସହଭାଗୀ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ନୂତନ ଦଲିଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ପୂର୍ବ ଭାଗୀଦାରୀ ଦଲିଲକୁ ମୁଖ୍ୟ ଦଲିଲ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିଲା । ପୁରୁଣା ଭଳି ନୂଆ ଭାଗିଦାରୀ 1954 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 31 ତାରିଖରେ ଶେଷ ହେବାର ଥିଲା । 1954 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 29ରେ, ଏକ ନୂତନ ଅଂଶୀଦାରୀ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜଣେ ଷଷ୍ଠ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କୁ

ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ନୂତନ ଦଲିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ନୂତନ ଅଂଶୀଦାର ତାଙ୍କ ଅଂଶ ଭାବରେ ପୁଞ୍ଜି ପାଇଁ 40,000 ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲରେ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲାଭ ଏବଂ କ୍ଷତି କିପରି ବଣ୍ଟନ କରାଯିବ ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହାକୁ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ, 1955 ମସିହା 17 ସେପ୍ଟେମ୍ବରରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ଦଲିଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ହିସାବ ବର୍ଷ 1954-55 ଶେଷ ହେବା ପରେ ଥିଲା । ଏହି ଦଲିଲରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିଲା ଯେ 1954 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 29ର ଭାଗିଦାରୀ ପୁରୁଣା ଦଲିଲର ଖଣ୍ଡ 21 ନ ଛପା ଯାଇ ନୂତନ ଦଲିଲରେ ତ୍ରୁଟି ଘଟିଥିଲା । ତେଣୁ ପକ୍ଷମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବରେ ଖଣ୍ଡ 20-A ଯୋଡି ତ୍ରୁଟି ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ :-

" ଆମେ ଏତଦ୍ୱାରା ସହମତ ଯେ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଖଣ୍ଡଟି, 1954 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 29 ତାରିଖରେ ଭାଗିଦାରୀ ଉପକରଣରେ ଖଣ୍ଡ 20-A ଭାବରେ ଯୋଡାଯିବ :—

" ପକ୍ଷମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ପୁଞ୍ଜିର ଯୋଗଦାନ ଅନୁପାତରେ ସଂସ୍ଥାର ଲାଭ ଏବଂ କ୍ଷତିରେ ଅଂଶ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସାୟ ପାଇଁ ନୂତନ ପୁଞ୍ଜିର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶୀଦାର 1954 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 29 ତାରିଖ ଦିନ ଦଲିଲର ଖଣ୍ଡ 4 ରେ ସୂଚିତ ପରିଶୋଧିତ ପୁଞ୍ଜିର ସମାନ ଅନୁପାତରେ ଅତିରିକ୍ତ ପୁଞ୍ଜିର ଯୋଗଦାନ କରିବାକୁ ଦାୟୀ ରହିବେ ।

ଏହା ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ।

ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ 1954-55ର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଣା ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥାତ୍ ଚାରି ଅଂଶୀଦାରଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏକ ସଂସ୍ଥା ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଅନ୍ୟ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 26A ଅଧୀନରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା (ଏହା ପରେ ଅଧିନିୟମ କୁହାଗଲା) । ଏହାପରେ ଅପିଲକାରୀ ସଂସ୍ଥା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ 1955-56 ପାଇଁ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଆୟକର ଅଧିକାରୀ ଅପିଲକାରୀ ସଂସ୍ଥାକୁ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଭାଗିଦାରୀ ଦଲିଲରେ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଭାଗର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ନାହିଁ । ଏହା ପରେ ଅପିଲକାରୀ 1955 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 17ରେ ସଂଶୋଧନ ଦଲିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦାଖଲ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ମୂଳ ଦଲିଲ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଅଂଶ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲା ଏବଂ ସଂଶୋଧନ ଦଲିଲ କେବଳ ସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ପଞ୍ଜୀକରଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସହାୟକ ଆୟୁକ୍ତ ନିକଟରେ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ଅପିଲକୁ ଆୟକର ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯାହା ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ମତାମତ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା :-

" କରଦାତା ସଂସ୍ଥା 1955-56 ଆକଳନ ବର୍ଷ ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 26 - A ଅଧୀନରେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ କି ନୁହେଁ । "

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 26-A ଅଧୀନରେ ଆକଳନ ବର୍ଷରେ ଭାଗିଦାରୀର ଏକ ଉପକରଣର ବାସ୍ତବ ବିଦ୍ୟମାନତା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଏକ ଆବଶ୍ୟକତା ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଅଭାବ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଧାରା 26-A ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଭାଗଗୁଡିକର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକରଣ କେବଳ 1955 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 17ରେ ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସଂଶୋଧନ ଦଲିଲ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନକାରାତ୍ମକ ଥିଲା । ଏହି ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅପିଲକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଖଣ୍ଡ 9, 11, 34 ଏବଂ 41 (a) ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଭାଗକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆଇନର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା :-

ଖଣ୍ଡ 9 "ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏପରି ଅତିରିକ୍ତ ଯୋଗଦାନ "ଅତିରିକ୍ତ ପୁଞ୍ଜି ସଦସ୍ୟତା ହିସାବ ଖାତା" ନାମକ ଏକ ହିସାବ ଖାତା ଅଧୀନରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କୁ ଜମା କରାଯିବ ଏବଂ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ବର୍ଷ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶର ଉପଯୋଗ ଅବଧି ପାଇଁ, ଏହା କେବଳ ଲାଭ ବିଭାଜନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁଞ୍ଜି ଯୋଗଦାନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟଥା ଏହା କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ପରିଶୋଧିତ ପୁଞ୍ଜିରେ ଯୋଡାଯିବ ନାହିଁ ।

ଖଣ୍ଡ 11 "ସଦସ୍ୟତା ହିସାବ ଖାତାରେ ଅତିରିକ୍ତ ପୁଞ୍ଜି ଯୋଗଦାନ ଅନୁପାତରେ ଲାଭର ଅଂଶ ବ୍ୟତୀତ, ଏହିପରି ଅଗ୍ରୀମ ରାଶି ମୁଲତାନୀ ମୁଦ୍ରା ବଜାରରୁ ଋଣ ନେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ କମ୍ପାନୀକୁ

ଦେବାକୁ ପଡୁଥିବା ସର୍ବାଧିକ ହାର ସହିତ ସମାନ ସୁଧ ବହନ କରିବ ଏବଂ କ୍ଷତି ହୋଇଥିବା ବର୍ଷ କିମ୍ବା ବର୍ଷ ବର୍ଷରେ ଉକ୍ତ ସୁଧ ହାରର ଦୁଇଗୁଣ ବହନ କରିବ ।"

ଖଣ୍ଡ 34 "ଭାଗିଦାରୀର ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ସମୟରେ ବରିଷ୍ଠ ଅଂଶୀଦାର ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଭାଗିଦାରୀରେ ପଞ୍ଚମ ଏବଂ ଷଷ୍ଠ ଭାଗର ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କର ଏକ କିମ୍ବା ଅଧିକ ଅନ୍ୟ ପୁଅଙ୍କୁ ଆଣିପାରିବେ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଅଂଶୀଦାର ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ପରି ସମାନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ହେବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପୁଞ୍ଜି ଯୋଗଦାନ ଅନୁପାତରେ ପାରିଶ୍ରମିକ ଏବଂ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ।

"ଖଣ୍ଡ 41 (A) । "ଭାଗିଦାରୀର ବିଘଟନ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସନ୍ତୁଳନ ପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ପୁଞ୍ଜି, ସଂଗ୍ରହ ଏବଂ ସଂରକ୍ଷିତ ପାଣ୍ଠି ପାଇଁ ବକେୟା ଋଣ ବ୍ୟତୀତ, ସମସ୍ତ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ମୋଟ ଯୋଗଦାନରେ ବିଦାୟୀ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ପୁଞ୍ଜି ଯୋଗଦାନ ଅନୁପାତରେ ବିଦାୟୀ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଯେଉଁଥିରେ ଖଣ୍ଡ 9 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ପୁଞ୍ଜି ସଦସ୍ୟତା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯଦି କୌଣସି ଥାଏ । "

ଏହି ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଅଂଶକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରେ ନାହିଁ । ଖଣ୍ଡ 9ରେ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ଯୋଗଦାନ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ଯାହାକୁ ଲାଭ ଭାଗ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁଞ୍ଜି ଯୋଗଦାନ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯିବାର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟଥା ଏହାକୁ ପରିଶୋଧିତ ପୁଞ୍ଜି ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନଥିଲା । ଖଣ୍ଡ 11ରେ ଅତିରିକ୍ତ ପୁଞ୍ଜି ଉପରେ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ଖଣ୍ଡ 34 ଭାଗିଦାରୀର ବିଦ୍ୟମାନତା ସମୟରେ ବରିଷ୍ଠ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପୁଅମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କିମ୍ବା ଅଧିକଙ୍କୁ ଅଂଶୀଦାର ଭାବରେ ଆଣିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ଅଣାଯିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁଞ୍ଜି ଯୋଗଦାନ ଅନୁପାତରେ ପାରିଶ୍ରମିକ ଏବଂ ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ । ଖଣ୍ଡ 41 (a) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଭାଗିଦାରୀର ବିଲୟନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଋଣ ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟତୀତ ଉପଲବ୍ଧ ପୁଞ୍ଜି ବିଦାୟୀ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ପୁଞ୍ଜି ଯୋଗଦାନ ଅନୁପାତରେ ବିଦାୟୀ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନାହିଁ ଯେ ଫାର୍ମର ଲାଭ ଏବଂ କ୍ଷତିରେ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ଅଂଶ କେତେ ହେବ ଏବଂ ଆମ ମତରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 26-A ଅନୁଯାୟୀ ଭାଗିଦାରୀ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଏବଂ ଯେହେତୁ ଏହା ଚାହୁଁଥିଲା,

1961
ଏନ୍. ଟି. ପଟେଲ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ
ବନାମ
ଆୟ-କର ଆୟୁକ୍ତ, ମାଡ୍ରାସ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର

ପଞ୍ଜୀକରଣକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 26-A ଅଧୀନରେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କୁ ଏକ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରେ କିନ୍ତୁ ଧାରା 26-A ପାଇଁ ଯାହା ଅଧୀନରେ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ । ଏହି ଅଧିକାର କେବଳ ବିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଦାବି କରାଯାଇପାରିବ ଯାହା ଏହାକୁ ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ସେହି ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ପ୍ରତିକାର ଚାହୁଁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଧାରାର ସର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଦୃଢ ଭାବରେ ନିଜକୁ ଆଣିବେ । ଏହି ଅଧିକାର ସେହି ଆଇନର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଦ୍ୱାରା କଠୋର ଭାବରେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ : *ରାବୁଲା ସୁବା ରାଓ ବନାମ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ ମାଡ୍ରାସ (*[1]*)*। ଧାରା 26-A ପ୍ରଦାନ କରେ :-

ଧାରା 26A (1) "ଏହି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏବଂ ଆୟକର କିମ୍ବା ଅଧିକର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିନିୟମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଂଶ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଭାଗିଦାରୀର ଏକ ବିଲେଖ ଅଧୀନରେ ଗଠିତ କୌଣସି ସଂସ୍ଥା ତରଫରୁ ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ" ।

ଏହି ମାମଲାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ସେହି ଧାରା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ "ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରୁଥିବା ଭାଗିଦାରୀର ଏକ ଉପକରଣ ଅଧୀନରେ ଗଠିତ ।" ତେଣୁ ଭାଗିଦାରୀର ଉପକରଣ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନକଲେ ଭାଗିଦାରୀର ଉପକରଣ ଧାରାର ଆବଶ୍ୟକତା ସହିତ ମେଳ ଖାଉନାହିଁ । *ଆର୍. ସି. ମିତ୍ତର ଆଣ୍ଡ ସନ୍ସ ବନାମ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ (*[2]*)*ମାମଲାରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହେବାକୁ ଥିବା ଭାଗିଦାରୀର ଉପକରଣ ସେହି *ଆକଳନ ବର୍ଷରେ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଉଛି । ପୃଷ୍ଠା* 202 ରେ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ସିହ୍ନା, (ସେତେବେଳେ ସେ ଥିଲେ) କହିଛନ୍ତି :-

" ତେଣୁ, ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ପଞ୍ଜୀକରଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରଶାସନ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ଜରୁରୀ ଯେ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଆଇନର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ କଡାକଡି ଭାବେ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଆଇନର ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପାଳନ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଆୟକର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ।

[1] *[1956] S.C.R. 577, 588*
[2] *[1959] 36 I.T.R. 194*

1961
ଏନ୍. ଟି. ପଟେଲ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ବନାମ ଆୟ-କର ଆୟୁକ୍ତ, ମାଡ୍ରାସ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର

"ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ଭାଗିଦାରୀର ଏକ ଉପକରଣ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏହା ଭାଗଗୁଡିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନଥିଲା ଯାହା ପଞ୍ଜୀକରଣ ପାଇଁ ଏକ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସର୍ତ୍ତ 1955 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 17,ରେ ସଂଶୋଧନ ଦଲିଲ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆକଳନ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଂଶକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରୁଥିବା ଭାଗିଦାରୀର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆମ ମତରେ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ନକାରାତ୍ମକରେ ଦେବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ।

ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଅପିଲକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରୁଛୁ ।

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

 କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।